

Nr 1201

Av herr **Tobé**, i anledning av Kungl. Maj:ts skrivelse nr 78, med överlämnande av redogörelse från Nordiska rådets svenska delegation.

(Lika lydande med motion nr 942 i Första kammaren)

Samordning på nordiskt plan av jakt- och fridlysningsbestämmelserna i de olika nordiska länderna har länge stått på dagordningen i Nordiska rådet. Efter ett omfattande förarbete har rådet vid årets session antagit ett flertal rekommendationer i ämnet.

I rekommendationen nr 2/1968 förordar rådet en harmonisering av dessa bestämmelser efter vissa gemensamma principer. Bl. a. vill rådet, att man skyddar djurarterna under den tid, då ungarna födes. Den barbariska slakten av sälungar bör exempelvis icke tillåtas. Vidare bör förhindras att människan medvetet går in för att helt utrota vissa djurarter. Särskilt motbjudande är uppsättande av skottpengar beträffande djur, vilka tillhör en art i utdöende.

De svenska bestämmelserna bör i samförstånd med grannländerna överses ur nu angivna synpunkter. En stark opinion bär upp kravet på att människan icke skall ta sig den makten att utrota andra djurarter från jordytan.

I rekommendationen nr 4/1968 framföres ett annat uppslag av stort intresse, nämligen tanken att inom norra delen av Skandinavien få till stånd ett stort område som naturpark, där de stora rovdjuren, som är i stor fara att helt utdö, kan få en fristad. Denna tanke synes väl värd att närmare övervägas.

För närvarande finnes ingen egentlig samordning av jakt- och fridlysningsstider i Norden. En art, som skyddas i ett land, kan bli föremål för hämningslös avskjutning i ett annat. Vinterjakten i Danmark på sådan sjöfågel, som skyddas i Sverige, är ett exempel. Ett annat gäller olikheterna beträffande tiden för ripjakten mellan Finland och Sverige. I rekommendationen nr 3/1968 tas detta problem upp och en koordinering påyrkas.

Arbetet på hela detta fält har hittills gått utomordentligt långsamt. Det är ett starkt intresse att arbetet nu påskyndas. Det synes därför önskvärt, att riksdagen nu i samband med behandlingen av Nordiska rådets redogörelse ger uttryck för den meningen att Kungl. Maj:t bör ägna hithörande frågor ökad uppmärksamhet och efterkomma de rekommendationer, som Nordiska rådet vid årets session antagit till skydd för och utveckling av viltstammarna i Norden.

Under hänvisning till det anförda hemställes,
att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville framhålla an-
lägenheten av att Kungl. Maj:t på allt sätt medverkar till att de
i Nordiska rådets rekommendationer nr 2 — 4/1968 framförda
önskemålen så snart som möjligt tillgodoses.

Stockholm den 2 maj 1968

Erik Tobé (fp)
